

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 568/2025
14.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.36/24 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.89/25 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 14. маја 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.36/24 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.89/25 од 10.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К бр.36/24 од 20.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 25.000,00 динара, те на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 93.614,55 динара, као и да у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Горњем Милановцу на име трошкова превоза плати износ од 11.000,00 динара, на име трошкова вештачења од стране вештака судске медицине – обдуцента износ од 66.916,67 динара, на име накнаде пуномоћнику обдуцента износ од 17.367,28 динара, те на име трошкова вештачења од стране вештака Департмана за саобраћај Факултета

техничких наука у Новом Саду износ од 97.454,54 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Окривљени је обавезан и да оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 283.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Према окривљеном је на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од девет месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а оштећена је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.89/25 од 10.03.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Мирослава Дмитровића, пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.36/24 од 20.12.2024. године преиначена је само у погледу одлуке о казни затвора – начину извршења казне, тако што је окривљени за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У поднетом захтеву, бранилац окривљеног истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводећи да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело и примењен је закон који се није могао применити јер је суд окривљеног огласио кривим да је пешак – оштећена, сада покојна ВВ већ ступила на

пешачки прелаз и започела да прелази коловоз са десне на леву страну, наводећи да је окривљени повредио одредбу члана 23. став 1. и став 2. ЗОБС-а, а не одредбу члана 99. став 3. ЗОБС-а, коју је у конкретном случају повредио.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 289. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело угрожавање јавног саобраћаја врши учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, а ставом 3. истог члана да ће се учинилац казнити затвором од шест месеци до пет година, ако је дело из става 1. или 2. овог члана учињено из нехата.

Чланом 297. став 4. Кривичног законика прописано је да ако је услед дела из члана 289. став 3, 290. став 3, 291. став 2, 295. став 2. и 295. став 3. овог законика наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде, по оцени овога суда, садрже сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, јер из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени критичном приликом, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, управљајући путничким моторним возилом из правца центра града у правцу „Плавог моста“ у Горњем Милановцу, поступио противно одредби члана 23. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на тај начин што прилазећи пешачком прелазу није прилагодио брзину кретања возила кретању пешака – оштећене, сада покојне ВВ, која је већ ступила на пешачки прелаз и започела да прелази коловоз са десне на леву страну гледано из смера кретања окривљеног, и да у тој ситуацији може безбедно да заустави возило испред пешачког прелаза, иако је био свестан да тако може угрозити јавни саобраћај, а другим учесницима у саобраћају може довести живот и тело у опасност, али је олако држао да до тога неће доћи и да штетне последице неће наступити, а услед чега је предњим делом свог возила ударио у леву бочну страну тела пешакиње, те којом приликом је пешакиња – оштећена, сада покојна ВВ задобила тешке телесне повреде од којих је преминула истог дана, при чему је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

По оцени Врховног суда, изреком правноснажне пресуде у потпуности је описана радња извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, као и бланкетна норма из члана 23. став 1. и 2. ЗОБС-а на путевима, обзиром да је јасно наведено да је окривљени критичном приликом, као возач, морао зауставити своје возило испред пешачког прелаза обзиром да је оштећена очигледно показивала намеру да изврши прелазак коловоза, а по којој бланкетној норми није поступио, а што је за

последицу имало наступање саобраћајне незгоде у којој је оштећена – пешак ВВ, преминула.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепене пресуде нису донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, Врховни суд одбио је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић